

დანიელის წიგნი — ნომერი ოცდაცხრა

ბელშაცარის ნადიმი და წინასწარმეტყველური ჟამი: კვირის კანონის, ბაბილონის დაცემისა და საბოლოო კრიზისის გამოცხადება

Jeff Pippenger

2023-12-24

ბელშაცარის ნადიმი განსაზღვრავს საკვირაო კანონის „ჟამს“, მაგრამ აქ მთავარი აქცენტი რესპუბლიკური რქის სამსჯავროზეა გადატანილი. ნაბუქოდონოსორის ოქროს კერპი დანიელის მესამე თავში იმავე ისტორიას წარმოაჩენს, ღვთის ერთგული ხალხის კონტექსტში, რომელიც შემდეგ აღმართულია, როგორც ნიშანი. დანიელის მეექვსე თავი იმავე ხაზს შეეხება, მაგრამ განიხილავს პროტესტანტული რქის როლს. ბელშაცარი წარმოადგენს „სახელმწიფოს“ და მან მოიხმო თავისი „მთავრებიდან“ ათასი.

მეფე ბელშაცარმა დიდი ნადიმი გაუმართა თავის ათას დიდებულს და იმ ათასის წინაშე სვამდა ღვინოს. ბელშაცარმა, როცა ღვინო იგემა, ბრძანა მოეტანათ ოქროსა და ვერცხლის ჭურჭელი, რომელიც მისმა მამამ, ნაბუქოდონოსორმა, იერუსალიმში მდებარე ტაძრიდან წამოიღო, რათა მეფეს, მის მთავრებს, მის ცოლებსა და მის ხარჭებს მათში ესვათ. მაშინ მოიტანეს ოქროს ჭურჭელი, რომელიც იერუსალიმში მყოფი ღვთის სახლის ტაძრიდან იყო წამოღებული; და მეფემ, მისმა მთავრებმა, მისმა ცოლებმა და მისმა ხარჭებმა მათში სვეს. ისინი სვამდნენ ღვინოს და ადიდებდნენ ოქროს, ვერცხლის, სპილენძის, რკინის, ხის და ქვის ღმერთებს. იმავე საათში გამოჩნდა კაცის ხელის თითები და საწერლის წინ, სამეფო სასახლის კედლის ბათქაშზე, წერდა; და მეფემ დაინახა ხელის ნაწილი, რომელიც წერდა. დანიელი 5:1-5.

რიცხვი „ათი“ წარმოადგენს გველეშაპს, ხოლო ასი და ათასი მხოლოდ იმავე სიმბოლოს გადიდებული გამოხატულებაა. მეექვსე თავში ას ოცნი წინ სწევენ მზაკვრულ რჯულს, ხოლო ასოცი მღვდლების სიმბოლოა. „ხაზი ხაზზე“ პრინციპის გათვალისწინებით, ბელშაცარის ნადიმი ასახავს განკითხვის აღსრულებას გახრწნილ სახელმწიფოებრივ მმართველობაზე და გახრწნილ საეკლესიო მმართველობაზე. ბელშაცარი ბაბილონის ღვინით იყო დამთვრალი და შემდეგ განიზრახა იერუსალიმში მდებარე ღვთის ტაძრის წმინდა ჭურჭლის შებილწვა.

„წინასწარმეტყველი ამბობს: „ვიხილე სხვა ანგელოზი, გარდამომავალი ზეცით, რომელსაც დიდი ხელმწიფება ჰქონდა; და ქვეყანა განათდა მისი დიდებით. და შეჰღაღადა ძლიერად, ხმით ძლიერით, და თქვა: დაეცა, დაეცა დიდი ბაბილონი და ეშმაკთა სამყოფლად იქცა“ (გამოცხადება 18:1, 2). ეს იგივე უწყებაა, რომელიც მეორე ანგელოზის მიერ იქნა მოცემული. ბაბილონი დაეცა, „რადგან მან ყველა ერს ასვა თავისი სიძვის რისხვის ღვინო“ (გამოცხადება 14:8). რა არის ის ღვინო? — მისი ცრუ მოძღვრებანი. მან ქვეყნიერებას მისცა ცრუ შაბათი მეოთხე მცნების შაბათის ნაცვლად და კვლავ გაიმეორა ის სიცრუე, რომელიც სატანამ პირველად უთხრა ევას ედემში — სულის ბუნებითი უკვდავება. მრავალი მონათესავე ცდომილება მან

შორს და ფართოდ გაავრცელა, „ასწავლიან კაცთა მცნებებს მოძღვრებად“ (მათე 15:9).“ Selected Messages, წიგნი 2, 118.

ღვინო, რომელსაც ბელშაცარი სვამდა, იყო პაპობის კერპთაყვანისმცემლური შაბათი, რადგან ნადიმი წარმოადგენდა საკვირაო კანონის წინასწარმეტყველურ „ჟამს“. საწმიდრის ჭურჭელი, რომელიც მან საბანკეტო დარბაზში შემოიტანა, წარმოადგენდა არა მხოლოდ ღმერთის წინააღმდეგ აჯანყებას, არამედ წმინდა ჭურჭელი აგრეთვე წარმოადგენს ღვთის ხალხს, რადგან სიტყვასიტყვითი წარმოადგენს სულიერს, და ადამიანები ჭურჭელნი არიან.

მიუხედავად ამისა, ღვთის საფუძველი მტკიცედ დგას და ამ ბეჭედს ატარებს: „უფალმა იცის ისინი, ვინც მისნი არიან.“ და: „ყველამ, ვინც ქრისტეს სახელს ახსენებს, განემოროს უსამართლობას.“ ხოლო დიდ სახლში არის არა მხოლოდ ოქროსა და ვერცხლის ჭურჭელი, არამედ ხისა და თიხისაც; ერთნი პატივისთვის არიან, სხვანი კი უპატივობისთვის. ამიტომ, თუ ვინმე განიწმენდს თავს ამათგან, იგი იქნება პატივისთვის განკუთვნილი ჭურჭელი, განწმენდილი და გამოსადეგი პატრონის სამსახურისათვის, ყოველი კეთილი საქმისათვის გამზადებული. 2 ტიმოთე 2:19–21.

ღვთის ხალხის იძულებითი საკვირაო თაყვანისცემით შებილწვის შუაგულში, ცეცხლოვანი ხელწერა ბელშაცარის დაღუპვას ამცნობს.

იმავე ჟამს გამოჩნდა კაცის ხელის თითები და წერდა სასანთლის წინ, მეფის სასახლის კედლის თაბაშირზე; და მეფემ დაინახა ხელის ნაწილი, რომელიც წერდა. მაშინ მეფეს სახე შეეცვალა და მისმა ფიქრებმა შეადრწუნა იგი, ისე რომ წელთა სახსრები მოეშვა და მუხლები ერთიმეორეს ეჯახებოდა. მეფემ ხმამაღლა ბრძანა, მოეყვანათ მისნები, ქალდეველები და მკითხავები. და მეფემ უთხრა ბაბილონის ბრძენკაცებს: ვინც ამ წარწერას წაიკითხავს და მის განმარტებას მეტყვის, მოწეულით შეიმოსება, ოქროს ჯაჭვი ექნება ყელზე და სამეფოში მესამე მმართველი იქნება. დანიელი 5:5–7.

ისტორიულად ეს მონაკვეთი გაგებულია ისე, რომ ბელშაცარის მამას პოლიტიკური ტახტი ბელშაცარისთვის ჰქონდა დატოვებული, და ამ მიზეზით ხელწერის განმარტებისთვის საუკეთესო, რაც მის ძეს შეეძლო შეეთავაზებინა, იყო მესამე მმართველის მდგომარეობა. შეერთებულ შტატებში კვირა დღის კანონის შემოღებამდე პოლიტიკური ხელმძღვანელობა დაქვემდებარებულ მდგომარეობაში იქნება რელიგიური ხელმძღვანელობის მიმართ, რომელიც თაყვანისცემის ახალი ფორმის შემოღებაზე იმუშავებს. მხეცის ხატება წარმოადგენს ეკლესიისა და სახელმწიფოს გაერთიანებას, სადაც ამ ურთიერთობაში ეკლესია აკონტროლებს, და კვირა დღის კანონის დროს ბელშაცარი იყო პოლიტიკური მეფე, ამგვარად სახელმწიფოს სიმბოლო, მაგრამ იგი თავისი მამის რელიგიურ ავტორიტეტთან შედარებით მხოლოდ მეორე ადგილზე იდგა. საუკეთესო, რაც მას დანიელისთვის შეეძლო შეეთავაზებინა, იყო მესამე ადგილი.

„როდესაც ადრეული ეკლესია გახრწნილ იქნა იმით, რომ სახარების სიმარტივეს განუდგა და წარმართული წეს-ჩვეულებები მიიღო, მან დაკარგა ღვთის სული და

ძალა; ხოლო ხალხის სინდისზე კონტროლის მოსაპოვებლად, მან საერო ძალაუფლების მხარდაჭერა მოიძია. ამის შედეგად წარმოიშვა პაპობა — ეკლესია, რომელიც აკონტროლებდა სახელმწიფოს ძალაუფლებას და მას საკუთარი მიზნების განსახორციელებლად იყენებდა, განსაკუთრებით „მწვალებლობის“ დასასჯელად. იმისათვის, რომ შეერთებულმა შტატებმა შექმნას მხეცის ხატი, რელიგიურმა ძალაუფლებამ ისე უნდა აკონტროლოს სამოქალაქო ხელისუფლება, რომ სახელმწიფოს ავტორიტეტიც ეკლესიამ საკუთარი მიზნების აღსასრულებლად გამოიყენოს....“

„კვირადღის დაცვაზე იძულების დაწესება პროტესტანტული ეკლესიების მხრიდან არის პაპობისადმი — მხეცისადმი — თაყვანისცემის იძულებით აღსრულება. ისინი, ვინც, მეოთხე მცნების მოთხოვნათა გაგების მიუხედავად, არჩევენ ცრუ შაბათის დაცვას ქეშმარიტის ნაცვლად, ამით პატივს მიაგებენ იმ ძალაუფლებას, რომლის მიერაც მხოლოდ არის იგი ნაბრძანები. მაგრამ თვით იმ აქტით, რომ საერო ძალაუფლებით რელიგიური მოვალეობის აღსრულებას აიძულებენ, ეკლესიები თავად შექმნიდნენ მხეცის ხატებას; ამიტომაც, შეერთებულ შტატებში კვირადღის დაცვის იძულებით აღსრულება იქნებოდა მხეცისა და მისი ხატების თაყვანისცემის იძულებით აღსრულება.“ The Great Controversy, 443, 448, 449.

კრიზისში ვლინდება ხასიათი, და კედელზე გამოჩენილმა იდუმალმა უწყებამ ბელშაცარის გამოცდილებაში კრიზისი წარმოშვა და მისი სამეფოს დასასრული აღნიშნა, რითაც სიმბოლურად მიუთითა მიწის მხეცის სამეფოს დასასრულზე. ბელშაცარი იმავე ღამეს მოკვდა, რაც წარმოადგენს კვირა კანონს, როდესაც შეერთებული შტატები კვირა კანონით ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეექვსე სამეფოს სახით დაემხო, მაგრამ შეერთებული შტატები დაუყოვნებლივ გადადის ათი მეფის უმთავრეს მეფედ. ათი მეფე ბიბლიური წინასწარმეტყველების მეშვიდე სამეფოა, და ისინი დაუყოვნებლივ თანხმდებიან, თავიანთი მეშვიდე სამეფო მხეცს მისცენ.

რადგან ღმერთმა მათ გულებში ჩადო, რომ აღასრულონ მისი ნება, შეთანხმდნენ და თავიანთი სამეფო მისცენ მხეცს, ვიდრე ღმერთის სიტყვები აღსრულდებოდა. გამოცხადება 17:17.

საბოლოო მოძრაობები სწრაფია, და მეექვსე სამეფოდან მეშვიდემდე, ხოლო შემდეგ მერვემდე გადასვლაც სწრაფია, რადგან მაშინ მსოფლიო დიდ კრიზისში იმყოფება. მიწიერი მხეცის დამხობა ბელშაცარს შიშს ჰგვრის, და როგორც ათი მეფის მთავარი მეფე, იგი წარმოადგენს იმ შიშს, რომელსაც დედამიწის ყველა მეფე შეიგრძნობს შეერთებული შტატების დამხობისას. გამოცხადების მეთერთმეტე თავში „საათი“, როდესაც კედელზე ხელწერა ჩნდება, დიდი მიწისძვრის „საათია“. იმ მომენტში ისლამის სამი სიმბოლო აღინიშნება, და უკანასკნელ დღეებში სწორედ ისლამი იწვევს მეფეთა შიშს.

რადგან, აჰა, მეფენი შეიკრიბნენ, ერთად გადაიარეს. იხილეს ეს და განცვიფრდნენ; შეძრწუნდნენ და სასწრაფოდ გაიქცნენ. შიშმა მოიცვა ისინი იქ, და ტკივილმა — როგორც მშობიარე ქალისა. შენ ამსხვრევ თარშიშის ხომალდებს აღმოსავლეთის ქარით. როგორც გვსმენია, ისე გვიხილავს ცაბაოთ უფლის ქალაქში, ჩვენი ღმერთის

ქალაქში: ღმერთი დაამყარებს მას უკუნისამდე. სელაჰ. ფსალმუნი 48:4-8.

უფალნი, ანუ მეფენი, შეიკრიბნენ ბელშაცარის ნადიმზე, სვამდნენ ბაბილონის ღვინოს და ეპყრობოდნენ და შესცქეროდნენ ღვთის საწმიდრის წმინდა ჭურჭელს, როდესაც შიში ეუფლებოდათ მათ, როგორც ეს ბელშაცარის შიშით არის წარმოდგენილი, როცა ხელწერა გამოჩნდა კედელზე. ბელშაცარის შიშმა დასაბამი მისცა მზარდ შიშს, რომელიც მშობიარობის ტკივილში მყოფი დედაკაცით არის წარმოდგენილი; და გამოცხადების მეთერთმეტე თავის „საათი“ გადადის მეთორმეტე თავში, სადაც ნიშანი წარმოდგენილია როგორც მშობიარობად მისული დედაკაცი. პირველი საღმრთოელი არის ნადიმის დარბაზის კედელზე გამოჩენილი ხელწერა. ეს შიში გამოწვეულია ისლამის „აღმოსავლეთის ქარით“, რომელიც „ტარშიშის ხომალდებს შემუსრავ“.

ბელშაცარის ნადიმის დარბაზში „ათასი მთავარი“ სვამს ბაბილონის ღვინოს, რომელიც კვირა დღის იძულებით დაცვას წარმოადგენს. იმ დროს ნაბუქოდონოსორის ორკესტრი იწყებს მუსიკის დაკვრას, რადგან ბელშაცარს სიწმინდის სამკაულები შემოატანინებს. ტვიროსის მეძავი იწყებს გალობას, ხოლო განდგომილი ისრაელი იწყებს ცეკვას ნაბუქოდონოსორის ოქროს კერპის ირგვლივ. მაგრამ ნადიმს არღვევს „აღმოსავლეთის ქარი“, რომელიც არის „მესამე ვაი“, რომელიც მალე მოდის, და არის „მეშვიდე საყვირი“. როდესაც ისლამი ნადიმს არღვევს, „ხალხები რისხვდებიან“. ისინი რისხვდებიან, რადგან მაშინ თარშიშის ხომალდები, პლანეტა დედამიწის ეკონომიკური წყობის სიმბოლო, ზღვის შუაგულში იძირება.

თარშიში იყო შენი ვაჭარი ყოველგვარი სიმდიდრის სიმრავლის გამო; ვერცხლით, რკინით, კალითა და ტყვიით ვაჭრობდნენ შენს ბაზრობებზე. იავანი, თუბალი და მეშექი — ისინი იყვნენ შენი ვაჭრები: ადამიანთა სულებითა და სპილენძის ჭურჭლით ვაჭრობდნენ შენს ბაზარში. თოგარმას სახლისანი ვაჭრობდნენ შენს ბაზრობებზე ცხენებით, მხედრებითა და ჯორებით. დედანის კაცები იყვნენ შენი ვაჭრები; მრავალი კუნძული იყო შენი ხელის სავაჭრო საქონელი; საჩუქრად მოგიტანდნენ სპილოს ძვლის რქებსა და შავ ხეს. სირია იყო შენი ვაჭარი შენი ნაკეთობების სიმრავლის გამო: შენს ბაზრობებზე საქმიანობდნენ ზურმუხტით, მოწეულით, ნაქარგი ნამუშევრებით, თხელი სელით, მარჯნითა და აქატით. იუდა და ისრაელის ქვეყანა იყვნენ შენი ვაჭრები: შენს ბაზარში ვაჭრობდნენ მინითის ხორბლით, ფანაგით, თაფლით, ზეთითა და ბალსამით. დამასკო იყო შენი ვაჭარი შენი ნაკეთობების სიმრავლისა და ყოველგვარი სიმდიდრის სიუხვის გამო; ხელბონის ღვინითა და თეთრი მატყლით. დანიც და იავანიც, მიმოსულნი, საქმიანობდნენ შენს ბაზრობებზე: გაპრიალებული რკინა, კასია და კეთილი სურნელოვანი ლერწამი იყო შენს ბაზარში. დედანი იყო შენი ვაჭარი ეტლებისათვის განკუთვნილი ძვირფასი სამოსლით. არაბეთი და კედარის ყველა მთავარი შენთან საქმიანობდნენ კრავებით, ვერძებითა და თხეებით; ამით იყვნენ ისინი შენი ვაჭრები. შებასა და რაამას ვაჭრები — ისინი იყვნენ შენი ვაჭრები: შენს ბაზრობებზე საქმიანობდნენ ყოველგვარ უმთავრეს საწვავლებით, ყოველგვარი ძვირფასი ქვებითა და ოქროთი. ხარანი, კანე და ედენი, შებას, აშურისა და ქილმადის ვაჭრები, იყვნენ შენი ვაჭრები. ესენი იყვნენ შენი ვაჭრები ყოველგვარი ნივთებით, ლურჯი სამოსლით, ნაქარგი ნამუშევრებით, მდიდრული სამოსის

კიდობნებით, თოკებით შეკრულითა და კედრისგან დამზადებულით, შენს სავაჭრო საქონელს შორის. თარშიშის ხომალდები გიგალობდნენ შენს ბაზარში; და შენ აღივსე და დიდად განდიდდი ზღვათა შუაგულში. შენმა მენიჩბეებმა დიდ წყლებში შეგიყვანეს; აღმოსავლეთის ქარმა დაგამსხვრია ზღვათა შუაგულში. შენი სიმდიდრე და შენი ბაზრობები, შენი სავაჭრო საქონელი, შენი მეზღვაურები და შენი მესაჩქეები, შენი ნაპრალთა შემკეთებელნი და შენი საქონლით მოვაჭრენი, და ყველა შენი მეომარი, რომლებიც შენში არიან, და მთელი შენი კრებული, რომელიც შენს შუაგულშია, ჩავარდებიან ზღვათა შუაგულში შენი დაღუპვის დღეს. ეზეკიელი 27:12–26.

„თარშიშის ხომალდები“ დედამიწის ეკონომიკური წყობის სიმბოლოა, და ისინი ზღვის შუაგულში „აღმოსავლეთის ქარის“ მიერ იძირებიან. ეზეკიელი გვამცნობს, რომ ეს ხდება „შენი დაღუპვის დღეს“, ხოლო ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავის საგანი ტვიროსის სატირალია.

და კვლავ მოვიდა ჩემთან უფლის სიტყვა და მითხრა: ახლა შენ, კაცის ძეო, აღავლინე გოდება ტვიროსზე; და უთხარი ტვიროსს: ჰოი, ზღვის შესავალთან დამკვიდრებულო, მრავალ კუნძულთათვის ხალხთა მოვაჭრევ, ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ჰოი, ტვიროს, შენ თქვი: მე სრულქმნილი მშვენიერებისა ვარ. ეზეკიელი 27:1–3.

ტვიროსის დაღუპვის დღე არის გოდების საგანი. ტვიროსის დაღუპვის დღე არის საკვირაო კანონი, რადგან ტვიროსი პაპობის სიმბოლოა, რომლის სამსჯავრო იწყება იმ „ჟამში“, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე ხმა იწყებს ხალხის გამოხმობას ბაბილონიდან.

და მოვისმინე სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანამონაწილენი და არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან. რადგან მისმა ცოდვებმა ზეცას უწია და ღმერთს გაახსენდა მისი უსამართლობანი. მიაგეთ მას, როგორც მან მოგაგოთ თქვენ, და მისი საქმეებისამებრ ორმაგად მიუზღეთ; იმ სასმისში, რომლითაც მან აავსო, ორმაგად აუვსეთ მას. რამდენადაც მან თავი განადიდა და განცხრომით იცხოვრა, იმდენივე ტანჯვა და გლოვა მიეცით მას; რადგან თავის გულში ამბობს: დედოფლად ვზივარ, ქვრივი არა ვარ, და გლოვას არასოდეს ვიხილავ. ამიტომ ერთ დღეს მოაწევს მას მისი წყლულები: სიკვდილი, გლოვა და შიმშილი; და ცეცხლით მთლიანად დაიწვება, რადგან ძლიერია უფალი ღმერთი, რომელიც მას განიკითხავს. და მიწის მეფენი, რომელნიც მასთან მეძაობდნენ და განცხრომით ცხოვრობდნენ, იტირებენ მას და იგლოვებენ მასზე, როდესაც იხილავენ მისი დაწვის კვამლს, შორიდან მდგომარნი მისი ტანჯვის შიშით, და იტყვიან: ვაი, ვაი, დიდო ქალაქო ბაბილონო, ძლიერო ქალაქო! რადგან ერთ საათში მოვიდა შენი სამსჯავრო. და მიწის ვაჭარნი იტირებენ და იგლოვებენ მასზე, რადგან აღარავინ ყიდულობს მათ საქონელს. გამოცხადება 18:4–11.

სიტყვა, რომელიც დანიელის წიგნში ხუთჯერ არის გამოყენებული როგორც „ჟამი“, ყოველთვის წარმოადგენს რაიმე სახის სამსჯავროს. სამსჯავროს სახეობა

განისაზღვრება იმ მონაკვეთის კონტექსტით, სადაც ეს სიტყვაა გამოყენებული. დანიელის მეოთხე თავში სიტყვა „ჟამი“ პირველად გამოიყენება მომავალი სამსჯავროს გამოსაცხადებლად, იქნება ეს საგამომძიებლო სამსჯავრო, რომელიც დაიწყო 1844 წლის 22 ოქტომბერს, თუ აღმასრულებელი სამსჯავრო, რომელიც იწყება კვირადღის კანონით. ორივე შემთხვევაში, საგამომძიებლო თუ აღმასრულებელი სამსჯავრო პროგრესულ ხასიათს ატარებს. პაპობის აღმასრულებელი სამსჯავრო იწყება შეერთებულ შტატებში კვირადღის კანონით. ეს აღნიშნავს იმ „ჟამს“, როცა პაპობის აღმასრულებელი სამსჯავრო იწყება, და ეს „ჟამი“ არის გამოცხადების მეთერთმეტე თავში მოხსენიებული დიდი მიწისძვრის „ჟამი“, როდესაც ორი მოწმე, წარმოდგენილი შადრაქით, მეშაქით და აბედნეგოთი, ღუმელში არიან ჩაყრილნი, როგორც ნიშანი, რომელიც აღიმართება ეზეკიელის ძღვევამოსილი ლაშქრის სახით. ეს „ჟამი“ არის ის დრო, როცა წარწერა გამოჩნდება ბელშაცარის კედელზე.

„თარშიშის ხომალდები“, რომლებიც დედამიწის პლანეტის ეკონომიკური მომარაგების ხაზების სტრუქტურას წარმოადგენენ, იმ დროს ზღვათა შუაგულში იძირებიან, და ეს შიშს მოჰგვრის დედამიწის ვაჭრებსა და მეფეებს, როგორც ეს ბელშაცარით არის წარმოდგენილი.

გამოცხადების მეთერთმეტე თავში „ჟამი“ არის დრო, როდესაც ისლამის „მესამე ვაი“ სწრაფად მოდის, და მეშვიდე საყვირი გაისმის, და ერები განრისხდებიან. ეს სამივე სიმბოლო მიუთითებს ისლამზე, როგორც განგებით განსაზღვრულ იარაღზე, რომელსაც უფალი იყენებს სწორედ იმავე „ჟამს“ ბელშაცარის მოკვლის აღსასრულებლად. ბელშაცარი მოკლეს მტრებმა, რომლებიც ფარულად შევიდნენ მის სამეფოში იმ კარიბჭეთა გავლით, რომლებიც დაუდევრად იყო ღია დატოვებული, ისევე როგორც მექსიკასა და შეერთებულ შტატებს შორის სასაზღვრო კედელი დაუდევრად არის ღია დატოვებული, რადგან „დიდი მიწისძვრის“ „ჟამი“ ახლოვდება.

პაპობის სასიკვდილო ჭრილობის განკურნება გადმოცემულია დანიელის მეთერთმეტე თავის ბოლო ექვს მუხლში. ამ მუხლებში იდენტიფიცირებულია სამი დაბრკოლება, რომლებიც დაძლეულნი არიან პაპობის სასიკვდილო ჭრილობის განკურნების პროცესში. ჩრდილოეთის მეფე თავის გზაზე უმაღლესი ძალაუფლებისკენ ყოველთვის ამარცხებს სამ დაბრკოლებას, და ყოველთვის ამ თანმიმდევრობით: ჯერ თავის მტერს, შემდეგ თავის მოკავშირეს, და ბოლოს თავის მსხვერპლს. პირველი, ვინც დაიპყრო, იყო სამხრეთის მეფე, რომელიც განასახიერებს საბჭოთა კავშირს, რომის უკანასკნელ მტერს, რომელიც 1989 წელს მოისპო. მეორე დაბრკოლება არის დიდებული ქვეყანა, რომელიც არის რომის მოკავშირე, რომელმაც რომისათვის დაიპყრო სსრკ — შეერთებული შტატები, რომელიც დაიპყრობა იმ „საათში“, რომელსაც ახლა განვიხილავთ. ამის შემდეგ მესამე დაბრკოლება, წარმოდგენილი ეგვიპტის სახით, აღნიშნავს იმ დროს, როდესაც პაპობა თავის მსხვერპლზე — გაერთიანებულ ერებზე — კონტროლს დაამყარებს.

1989 წელს, როდესაც იმ მუხლების ბეჭდის ახსნა მოხდა და ამის შემდეგ იმ მუხლების შესახებ ცოდნა გაიზარდა, აღიარებულ იქნა, რომ წარმართულ რომს, პაპობრივ რომს

და შემდეგ თანამედროვე რომს (რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელ ექვს მუხლში ჩრდილოეთის მეფედ არის წარმოდგენილი), თითოეულს სამეფოდ დამკვიდრებამდე სამი გეოგრაფიული დაბრკოლების დაძლევა სჭირდებოდა. წარმართული რომისთვის ეს სამი დაბრკოლება სამი მიმართულების სახით იყო წარმოდგენილი.

და ერთი მათგანისაგან გამოვიდა პატარა რქა, რომელიც მეტად დიდდებოდა სამხრეთისაკენ, აღმოსავლეთისაკენ და მშვენიერი ქვეყნისაკენ. დანიელი 8:9.

პაპური რომისთვის ისინი იყვნენ სამი რქა, რომლებიც ამოძირკვას საჭიროებდნენ.

ვაკვირდებოდი რქებს, და აჰა, მათ შორის ამოვიდა სხვა პატარა რქა, რომლის წინაშეც პირველი რქებიდან სამი ფესვებიანად ამოიძირკვა; და აჰა, ამ რქას ჰქონდა თვალები, მსგავსი ადამიანის თვალებისა, და პირი, რომელიც დიდსიტყვაობდა. დანიელი 7:8.

თანამედროვე რომისთვის (ჩრდილოეთის მეფისთვის), რომელიც წარმოდგენილია დანიელის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელ ექვს მუხლში, სამი დაბრკოლება არსებობდა: სამხრეთის მეფე, დიდებული ქვეყანა და ეგვიპტე. როგორც წარმართული რომისა და პაპური რომის შემთხვევაში, ეს სამი დაბრკოლება გეოგრაფიულ დაბრკოლებებს წარმოადგენდა. თანამედროვე რომს, რომელიც დანიელის მეთერთმეტე თავის უკანასკნელ ექვს მუხლში ჩრდილოეთის მეფედ არის წარმოდგენილი, სჭირდებოდა სამი „კედლის“ გადალახვა, და პირველ კედელთან ერთად არსებობდა ფილოსოფიური „კედელიც“, რომელიც იმავე დროს მოიხსნა, როდესაც სიტყვასიტყვითი კედელი იქნა აღებული. 1989 წელს, როდესაც ჩრდილოეთის მეფემ დაამხო საბჭოთა კავშირი (სამხრეთის მეფე), „რკინის ფარდის“ ფილოსოფიური „კედელი“ მოიხსნა, როგორც ბერლინის კედელი დაინგრა.

ბელშაცარის სამსჯავროს „საათში“, როცა წარწერა უკვე კედელზეა და მისი მტრები ფარულად შემოდიან დაუცველი კარიბჭეებით, ეკლესიისა და სახელმწიფოს გამოჯვანის ფილოსოფიური „კედელი“ ირღვევა, მაშინ როცა მესამე ვაის ისლამი ფარულად შემოსულა დიდებული ქვეყნის სამხრეთ საზღვარზე არსებული უმეტესაღმადმყოფო „კედლის“ გავლით.

როდესაც „ეგვიპტე“, რომელიც გაეროს წარმოადგენს, დაიპყრობა და ეროვნული სუვერენიტეტის ფილოსოფიური „კედელი“ მოიხსნება, რადგან ყოველი ერი იძულებული გახდება მიიღოს ერთმსოფლიო მმართველობა, რომელსაც ტვიროსის მეძავი ხელმძღვანელობს. იმ დროს მოხდება ფინანსური კრაზი, რომელიც უკანასკნელი დღეების საომარ მდგომარეობასა და დესპოტიზმს წარმოშობს. შესაძლოა, მართლაც რაღაც მოხდეს ქუჩაზე, რომელსაც „უოლ-სტრიტი“ ეწოდება.

„სწორედ ის სახსრები, რომლებიც ახლა ასე ძუნწად იდება ღვთის საქმეში და ეგოისტურად არის შეკავებული, მცირედ ხანში ყველა კერპთან ერთად თხუნულებსა და ღამურებს მიეგდება. ფული მალე უეცრად დაკარგავს თავის ღირებულებას, როდესაც მარადიული მოვლენების რეალობა ადამიანს გრძნობებისთვის გაეხსნება.“ Welfare Ministry, 266.

ბელშაცარზე ჩვენი კვლევა მომდევნო სტატიაში გაგრძელდება.

„დღეს, როგორც ელიას დღეებში, მკაფიოდ არის გავლებული გამყოფი ხაზი ღვთის მცნებათა დამცველ ხალხსა და ცრულმერთთა თაყვანისმცემლებს შორის.

„როდემდე უნდა კოჭლობდეთ ორ აზრს შორის?“ — შეჰღაღადა ელიამ; „თუ უფალია ღმერთი, მიჰყევით მას; ხოლო თუ ბაალია, მაშინ მას მიჰყევით.“ 1 მეფეთა 18:21. და დღევანდელი უწყებაც ეს არის: „დაეცა, დაეცა ბაბილონი დიდი.... გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ ეზიაროთ მის ცოდვებს და არ მიიღოთ მისი წყლულებისაგან. რადგან მისი ცოდვები ცამდე მისწვდა და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი.“ გამოცხადება 18:2, 4, 5.

„დრო ახლოა, როცა გამოცდა ყოველ სულზე მოვა. ცრუ შაბათის დაცვას თავს მოგვახვევენ. ბრძოლა იქნება ღვთის მცნებებსა და კაცთა მცნებებს შორის. ისინი, ვინც ნაბიჯ-ნაბიჯ დაუთმეს ამქვეყნიურ მოთხოვნებს და შეეთანხმნენ ამქვეყნიურ ჩვეულებებს, მაშინ უფრო დამორჩილებიან ხელისუფალთ, ვიდრე თავს დასდებენ დაცინვას, შეურაცხყოფას, საპყრობილის მუქარასა და სიკვდილს. იმ დროს ოქრო გამოეყოფა ხენჯს. ჭეშმარიტი ღვთისმოსაობა ნათლად განირჩევა მისი მოჩვენებისა და ბრჭყვიალა სამკაულისაგან. მრავალი ვარსკვლავი, რომელიც მისი ბრწყინვალეობის გამო გვყავდა აღტაცებით შემყურე, მაშინ სიბნელეში ჩაქრება. ისინი, რომელთაც საწმიდრის სამკაულნი მოისხეს, მაგრამ ქრისტეს სიმართლით არ არიან შემოსილნი, მაშინ საკუთარი სიშიშვლის სირცხვილში გამოჩნდებიან.“
წინასწარმეტყველნი და მეფენი, 187, 188.